

IDŹ DO

PRZYKŁADOWY ROZDZIAŁ

SPIS TREŚCI

KATALOG KSIĄŻEK

KATALOG ONLINE

ZAMÓW DRUKOWANY KATALOG

TWÓJ KOSZYK

DODAJ DO KOSZYKA

CENNIK I INFORMACJE

ZAMÓW INFORMACJE
O NOWOŚCIACH

ZAMÓW CENNIK

CZYTELNIA

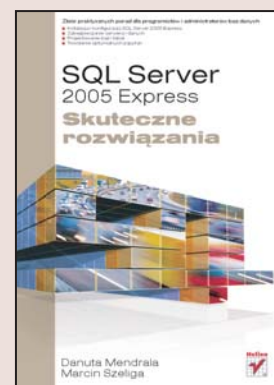
FRAGMENTY KSIĄŻEK ONLINE

SQL Server 2005 Express. Skuteczne rozwiązania

Autor: Danuta Mendrala, Marcin Szeliga

ISBN: 978-83-246-1131-7

Format: B5, stron: 432

Zbiór praktycznych porad dla programistów i administratorów baz danych

- Instalacja i konfiguracja SQL Server 2005 Express
- Zabezpieczanie serwera i danych
- Projektowanie baz i tabel
- Tworzenie optymalnych zapytań

MS SQL Server to baza danych od dawna kojarzona ze stabilnością, wydajnością i... wysoką ceną. Jednak najnowsza edycja tej bazy, oznaczona symbolem 2005, ma także swoją nieodpłatną wersję. SQL Server 2005 Express dystrybuowany jest za darmo, a co więcej – licencja pozwala na wykorzystywanie go do celów komercyjnych. Oczywiście ta wersja posiada wiele ograniczeń w stosunku do wersji płatnej, mimo to jednak doskonale spełnia zadania zaplecza bazodanowego dla aplikacji i portali internetowych, zapasowej bazy danych dla rozbudowanych systemów informatycznych i uniwersalnego narzędzia do nauki.

Książka „SQL Server 2005 Express” to zbiór porad dotyczących instalacji i konfiguracji tej aplikacji oraz sposobów jej wykorzystania. Autor książki – doświadczony administrator i programista baz danych – umieścił tu rozwiązania niemal wszystkich typowych zadań, jakie stają przed użytkownikami bazy SQL Server 2005. Z tej książki dowiesz się, jak optymalnie skonfigurować bazę danych, zabezpieczyć serwer czy zaprojektować struktury baz i tabel. Nauczysz się korzystać z języka SQL, formułować i optymalizować zapytania, tworzyć kopie zapasowe danych i zarządzać transakcjami.

- Instalacja i konfiguracja SQL Server 2005 Express
- Zarządzanie bazami danych
- Tworzenie kopii zapasowych i odtwarzanie danych
- Zabezpieczanie serwera
- Konta i role użytkowników
- Typy danych
- Projektowanie baz i tabel
- Generowanie indeksów
- Tworzenie i wykorzystywanie procedur składowanych
- Pobieranie i modyfikowanie danych
- Transakcje i blokady

Usprawnij swoją pracę, korzystając z doświadczenia profesjonalistów

Wydawnictwo Helion
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel. 032 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl

Spis treści

Wstęp	11
SQL Server 2005 Express	11
O czym jest ta książka?	12
Konwencje i oznaczenia	13
 Część I Administracja	15
Rozdział 1. Instalacja	17
Przygotowanie instalacji	17
Wymagania	17
Ograniczenia	19
Licencje	19
Instalacja	20
Wybór konta usługi serwera SQL 2005	20
Instalacja serwera	21
Instalacja narzędzi administracyjnych	23
Instalacja pomocy BOL	23
Weryfikacja instalacji	24
Pliki dziennika	24
Usługi serwera	25
Połączenie z bazą master i sprawdzenie wersji serwera	25
SQLDIAG	25
Uwaga na kontrolę konta użytkownika systemu Windows Vista	26
Definiowanie aliasów po stronie komputerów klienckich	26
Instalacja przykładowej bazy AdventureWorks	27
Zmiana nazwy serwera SQL	27
Usuwanie instalacji serwera SQL 2005	28
 Rozdział 2. Aktualizacja	29
MSDE a SQL 2005 Express	29
Workload Governor	30
Porównanie funkcjonalności obu wersji serwera	30
SharePoint	30
WSS 2.0 i WSDE	30
WSS 3.0 i Windows Internal Database	31
MOSS 2007 i SQL 2005 Express	31
Windows Server Update Services 3.0	32

Aktualizacja serwera	32
Scenariusze aktualizacji	33
Aktualizacja baz danych	34
Upgrade Advisor	35
Aktualizacja bazy danych	36
Zadania po aktualizacji	40
Migracja do edycji płatnych	42
Dodatkowe funkcje edycji Standard	43
Dodatkowe funkcje edycji Enterprise	45
Rozdział 3. Konfiguracja serwera i baz danych	49
Architektura serwera	49
Aparat relacyjny	50
Aparat składowania danych	51
SQLOS	51
Konfiguracja serwera	52
Protokoły sieciowe	52
Usługi	56
Wybrane opcje serwera	56
Bazy danych	58
Systemowe bazy danych	59
Pliki bazodanowe	61
Naprawa błędów	68
Zarządzanie bazami danych	70
Tworzenie baz danych	70
Obiekty systemowe	70
Wybrane opcje bazy danych	72
Modyfikowanie baz danych	73
Skrypty administracyjne	75
Usuwanie baz danych	77
XML dla administratorów	77
Pliki konfiguracyjne	77
Plany wykonania zapytań	78
Zapisane plany wykonania instrukcji	79
Statystyki wykonania instrukcji	79
Dyrektywy optymalizatora	79
Wyniki funkcji eventdata()	79
Pliki formatu programu BCP	80
Best Practices Analyzer 2.0	80
Rozdział 4. Kopie zapasowe	81
Tworzenie kopii zapasowych	81
Urządzenia kopii zapasowych	81
Typy kopii zapasowych	83
Strategie	85
Automatyczne tworzenie kopii zapasowych	88
Sprawdzanie aktualności kopii	90
Odtwarzanie kopii zapasowych	91
Spójność bazy	91
Odtwarzanie kopii danych	92
Odtwarzanie kopii dzienników transakcyjnych	93
Odtwarzanie pojedynczych stron	94
Weryfikacja kopii poprzez SMO	95
Zmiana nazwy i lokalizacji bazy	96
Odtwarzanie serwera	96

Rozdział 5. Bezpieczeństwo	99
Model dogłębnej obrony	99
Zagrożenia	99
Zabezpieczenia na poziomie systemu Windows	100
Lista usług	101
Usługi serwera SQL	101
Protokoły sieciowe serwera SQL	102
Microsoft Baseline Security Analyzer	102
Zabezpieczenia na poziomie instancji	103
Model bezpieczeństwa serwera SQL 2005	103
Uwierzytelnianie	104
Role serwera	108
Dodatkowe poświadczenia	109
Delegowanie poświadczeń	109
Dodatkowe funkcje serwera	110
Zabezpieczenia na poziomie bazy danych	111
Zaufane bazy danych	111
Konta użytkowników	111
Role bazy danych	112
Schematy	115
Monitorowanie	116
Dzienniki systemu Windows	116
Dzienniki serwera SQL	116
 Część II Programowanie	 119
Rozdział 6. Narzędzia, tabele, zmienne i typy danych	121
Narzędzia	121
Diagramy baz danych	122
Szablony instrukcji	123
SQLCMD	124
BCP i BULK INSERT	125
Typy danych	125
Wartość NULL	126
Typy daty i czasu	127
Typy znakowe	129
Duże obiekty	129
Typy CLR	130
XML	130
Zmienne	132
Inicjowanie zmiennych	132
Konwersja typów	133
Wartość czy wyrażenie?	133
Zmienne tabelaryczne	133
Tabele	134
Tworzenie tabel	134
Ograniczenia	137
Modyfikowanie tabeli	139
Tabele tymczasowe	142
Instancje użytkowników	143
Podłączenie pliku bazy danych	144
SQL Server Express Utility	145

Rozdział 7. Indeksy	147
Podstawowe struktury danych	147
Serta	148
Indeks zgrupowany	148
Indeks niezgrupowany	151
Mechanizmy odczytywania i modyfikowania danych	152
Odczytywanie wierszy	152
Wstawianie wierszy	156
Usuwanie wierszy	157
Modyfikowanie wierszy	157
Tworzenie indeksów	158
Opcje indeksów	158
Indeksy złożone	159
Dodatkowe kolumny indeksów	160
Indeksowanie kolumn wyliczeniowych	160
Wielkość indeksów	161
Statystyki	162
Wyłączenie aktualizacji statystyki	163
Zarządzanie indeksami	164
Rozdział 8. Widoki	165
Tworzenie widoków	165
Restrykcje	165
Opcje widoków	167
Indeksowanie widoków	170
Korzystanie z indeksów	171
Indeksowanie wybranych wierszy tabeli	173
Partycjonowanie danych	174
Modyfikowanie widoku	175
Sprawdzanie zależności między obiektami	175
Aktualizacja metadanych	176
Łącuchy własności	177
Rozdział 9. Funkcje użytkownika	179
Funkcje skalarne	179
T-SQL	180
CLR	182
Proste funkcje tabelaryczne	186
Ograniczenie dostępu do danych	187
Skrypty administracyjne	187
Modułowość	187
Złożone funkcje tabelaryczne	188
Rozdział 10. Procedury i wyzwalacze	191
Procedury składowane	191
Tworzenie procedur	192
Przetwarzanie procedur przez serwer SQL 2005	193
Interfejs procedur	195
Wywoływanie procedur	199
Zmiana kontekstu wykonania	205
Wyzwalacze	206
Wyzwalacze DML	207
Wyzwalacze DDL	211
Wyzwalacze logowania	213

Rozdział 11. Obsługa błędów	215
Komunikaty błędów	215
Kategorie błędów	216
Zasięg błędów	217
Niespójna obsługa błędów	218
Tworzenie własnych komunikatów błędów	219
Blok TRY ... CATCH	220
Unikajmy błędów, zamiast je przechwytywać	220
Informacje o błędach	221
Błędy, których nie przechwycimy	221
Transakcje	222
Zgłaszanie błędów	225
Ponowne zgłoszenie błędu	226
Rozdział 12. Kryptografia	229
Algorytmy	229
Siła kryptografii	230
Algorytmy symetryczne	231
Algorytmy asymetryczne	234
Funkcje mieszania	235
Klucze	237
Główny klucz serwera	237
Główny klucz bazy danych	239
Klucze użytkowników	240
Podpisy cyfrowe	243
Sprawdzanie autentyczności danych	244
Podpisywanie modułów kodu	246
Szyfrowanie danych	248
Ograniczenie dostępu do klucza	249
Indeksowanie szyfrogramów	250
Część III Praca z danymi	253
Rozdział 13. Wykonywanie zapytań przez serwer SQL 2005	255
Logiczny plan wykonania	256
Kolejność wykonywania klauzul instrukcji SELECT	256
Fizyczny plan wykonania	264
Optymalizator	264
Odczytywanie informacji o planach wykonania	266
Podstawowe operatory	269
Rozdział 14. Pobieranie danych	275
Automatyczne tworzenie zapytań	275
Graficzny konstruktor zapytań	275
Szablony zapytań	278
Wyszukiwanie danych	278
Klauzula WHERE	278
Wydajne wyszukiwanie danych	280
Łączenie źródeł danych	283
Złączenie krzyżowe	283
Złączenia naturalne	284
Złączenia zewnętrzne	285
Złączenia wielokrotne	285
Złączenia własne	287

Łączenie wyników zapytań	287
Operator APPLY	289
Porządkowanie zwracanych wierszy i ograniczanie ich liczby	289
Klauzula ORDER BY	289
Klauzula TOP	291
Klauzula TABLESAMPLE	292
Rozdział 15. Grupowanie danych	293
Funkcje grupujące	293
Klauzula GROUP BY	295
Operator CUBE	295
Operator ROLLUP	297
Funkcja GROUPING()	297
Klauzula HAVING	298
Klauzula OVER	298
Partycje	299
Funkcje rankingu	299
Operator PIVOT	303
Operator UNPIVOT	305
Rozdział 16. Podzapytania	307
Podzapytania jako zmienne	307
Podzapytania niepowiązane	308
Podzapytania powiązane	310
Predykat EXISTS	312
Podzapytania jako źródła danych	314
Tabele pochodne	314
Proste CTE	316
Rekurencyjne CTE	318
Rozdział 17. Modyfikowanie danych	323
Wstawianie danych	323
Wstawianie wyników zapytań	324
Wstawianie wyników procedur	326
Klauzula OUTPUT	326
Usuwanie danych	326
Instrukcja DELETE	327
Instrukcja TRUNCATE	330
Modyfikowanie danych	331
Klauzula OUTPUT	331
Eksport i import danych	332
Program BCP	332
Instrukcja BULK INSERT	332
Funkcja OPENROWSET()	333
Rozdział 18. Transakcje, blokady i wersjonowanie	335
Transakcje	336
Właściwości transakcji	336
Zagnieżdżanie transakcji	338
Blokady	339
Charakterystyka blokad	340
Jak serwer SQL 2005 zarządza blokadami?	344
Informacje o blokadach	345
Zakleszczenia	347
Modyfikowanie blokad zakładanych przez serwer	349

Poziomy izolowania transakcji	351
Read Uncommitted	351
Read Committed	352
Repeatable Read	352
Serializable	353
Wersjonowanie wierszy	354
Read Committed Snapshot	354
Snapshot	355
Magazyn wersji	357
Część IV Optymalizacja	359
Rozdział 19. Mierzenie wydajności	361
Narzędzia	361
Monitor wydajności	361
Raporty konsoli SSMSE	364
Performance Dashboard Reports	366
Śledzenie aktywności użytkowników	368
Widoki dynamiczne	370
Linia bazowa	370
Próbkowanie danych zwracanych przez liczniki serwera SQL 2005	371
Czyszczenie buforów i dokumentowanie wydajności zapytań	372
Wąskie gardła	373
Na co czeka serwer SQL 2005?	373
Procesor	376
Pamięć	378
Dysk	380
Sieć	382
Dziennik transakcyjny	382
Baza tempdb	383
Indeksy	384
Blokady i zatraski	387
Wolno wykonywane instrukcje	390
Rozdział 20. Poprawa wydajności	393
Optymalizacja baz danych	394
Struktura logiczna	394
Struktura fizyczna	397
Baza tempdb	399
Optymalizacja zapytań	400
Uwagi dotyczące optymalizacji zapytań	400
Refaktoryzacja kursorów	403
Indeksy	405
Użyteczne i nieużyteczne indeksy	406
Defragmentacja i przebudowa indeksów	407
Typowe błędy	408
Blokady	409
Rozbudowa serwera	410
Skorowidz	411

Rozdział 10.

Procedury i wyzwalacze

Procedury składowane i wyzwalacze to wykonujące określone zadania podprogramy składające się z dowolnych instrukcji T-SQL lub CLR. **W przeciwieństwie do funkcji użytkownika, procedury i wyzwalacze mogą modyfikować stan bazy danych**, dzięki czemu obiekty obu typów używane są do implementacji logiki aplikacyjnej po stronie bazy danych.

Procedury składowane

1. **Poprawiają bezpieczeństwo bazy danych.** Odbierając użytkownikom uprawnienia do tabel i zezwalając im na wywoływanie procedur, zyskujemy pewność, że nikt przypadkowo nie wykona błędnej instrukcji, np. instrukcji UPDATE bez klauzuli WHERE. **Procedury składowane są też jedyną skuteczną obroną przed atakami polegającymi na iniekcji kodu SQL.** Dodatkowo ukrywają one strukturę bazy danych przed użytkownikami.

Wskazówka

Iniekcja kodu SQL polega na podstawieniu pod zmienne dowolnych instrukcji języka SQL. Ponieważ SQL jest językiem interpretowanym, odczytująca wartość zmiennej instrukcja może zostać zmodyfikowana, a następnie wykonana. To zagrożenie można wyeliminować, przekazując wartości zmiennych jako parametry wywołania procedur. Drugie zagrożenie związane jest z wykonywaniem dynamicznie skonstruowanych instrukcji T-SQL. **Konstruowanie dynamicznych instrukcji w ciele procedury nie chroni przed iniekcją kodu.** Dlatego należy sprawdzać poprawność wszystkich zmiennych i uniemożliwiać ich błędną interpretację przez serwer SQL 2005. Jeżeli np. wartością zmiennej powinna być nazwa obiektu bazy danych, należy umieścić ją w wywołaniu funkcji QUOTENAME().

2. **Tworzą, wraz z widokami i funkcjami użytkownika, warstwę abstrakcji oddzielającą użytkowników od tabel.** Jeżeli użytkownicy nie odwołują się bezpośrednio do tabel, zmiana ich struktury nie wymaga zmian aplikacji klienckich¹.

¹ Zmiana definicji procedur czy widoków, o ile tylko ich interfejs pozostanie taki sam, jest dla użytkowników niewidoczna.

3. **Zwiększają wydajność instrukcji.** Domyślnie, skompilowane plany wykonania procedur składanych są buforowane i wykorzystywane do ich kolejnych wywołań. Ponadto wszystkie dane potrzebne do wykonania procedury użytkownik jednorazowo przesyła poprzez sieć w postaci nazwy procedury i parametrów jej wywołania.
4. **Zmniejszają zasięg ewentualnych błędów i umożliwiają ich spójną obsługę.** Wykorzystanie procedur do obsługi błędów zostało opisane w następnym rozdziale.

Tworzenie procedur

Procedury składowane:

1. pozwalają na wywoływanie innych procedur lub rekurencyjne wywoływanie samej siebie; maksymalny poziom zagnieżdżenia procedur wynosi 32, po jego przekroczeniu serwer SQL 2005 zgłasza błąd i wycofuje wszystkie znajdujące się na stosie wywołań procedury,
2. akceptują do 2 100 parametrów wywołania; parametrami wywołania procedury nie mogą być dane tabelaryczne,
3. zwracają wartość statusu, domyślnie informującą o tym, czy procedura została wykonana bez błędów,
4. mogą zwracać wiele wartości w postaci parametrów wyjściowych (ang. *output*),
5. ich definicje mogą zostać zaszyfrowane za pomocą opcji `ENCRYPTION`,
6. umożliwiają wyłączenie buforowania planu ich wykonania za pomocą opcji `RECOMPILE` i zmiany kontekstu wykonania przy użyciu opcji `EXECUTE AS`. Te kwestie zostały opisane w dalszej części rozdziału.

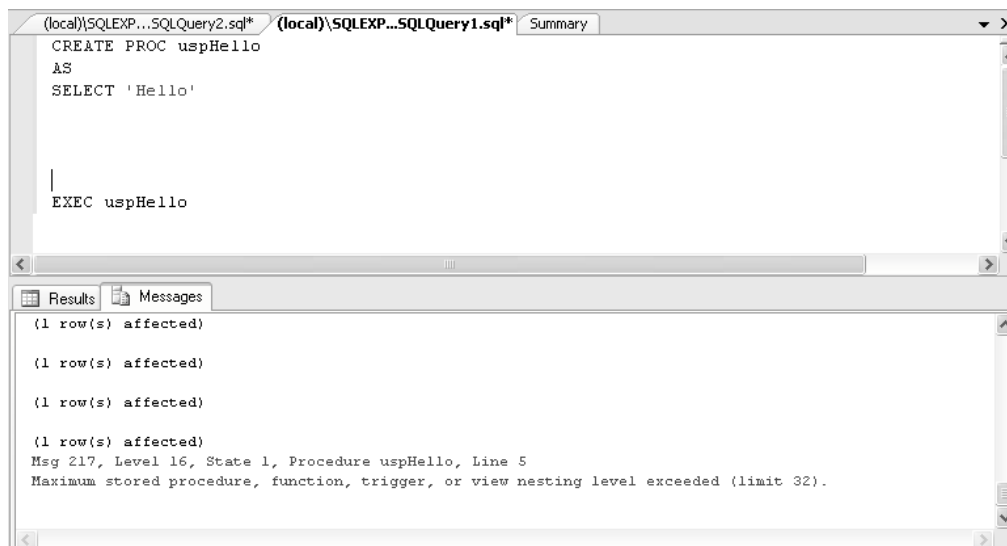
Uwaga na dodatkowe instrukcje wsadu

Ciało procedury nie jest umieszczane w bloku `BEGIN ... END`. W rezultacie wszystkie instrukcje wsadu występujące po klauzuli `CREATE PROCEDURE ... AS` zostaną dodane do ciała procedury. Zwracamy na to uwagę, bo często podczas modyfikowania czy testowania procedur w tym samym oknie edytora umieszcza się inne instrukcje, np. wywołuje się testowaną procedurę (rysunek 10.1).

Wskazówka

Rozwiązaniem tego problemu jest jawne kończenie ciała procedury dyrektywą `GO`. Najlepiej wyrobić sobie nawyk stawiania słowa `GO` zaraz po zadeklarowaniu nagłówka procedury, tak samo jak natychmiast po rozpoczęciu bloku `BEGIN` powinniśmy wpisywać kończącą go instrukcję `END`.

Rysunek 10.1. Jeżeli spróbujemy wywołać procedurę, której wywołanie przypadkowo umieściliśmy w jej ciele, to próba zakończy się zgłoszeniem przez serwer błędu przekroczenia maksymalnego poziomu zagnieżdżenia procedur

Przetwarzanie procedur przez serwer SQL 2005

Przetwarzanie procedury przebiega dwuetapowo.

1. Podczas tworzenia procedury sprawdzana jest poprawność syntaktyczna instrukcji `CREATE PROCEDURE`. Jeżeli instrukcja jest poprawna, procedura zostanie utworzona, a jej definicja i metadane zapisane w bazie danych.
2. Podczas wywoływania procedury wyszukiwane są obiekty, do których odwołuje się procedura. Jeżeli któryś z nich jest własnością innego użytkownika niż właściciel procedury, serwer SQL 2005 sprawdzi również, czy procedura ma nadane wystarczające uprawnienia do wszystkich obiektów bazowych. Następnie dochodzi do optymalizacji procedury, w której wyniku najlepszy ze znalezionych plan jej wykonania jest kompilowany, wykonywany i zapisywany w buforze procedur (rysunek 10.2).

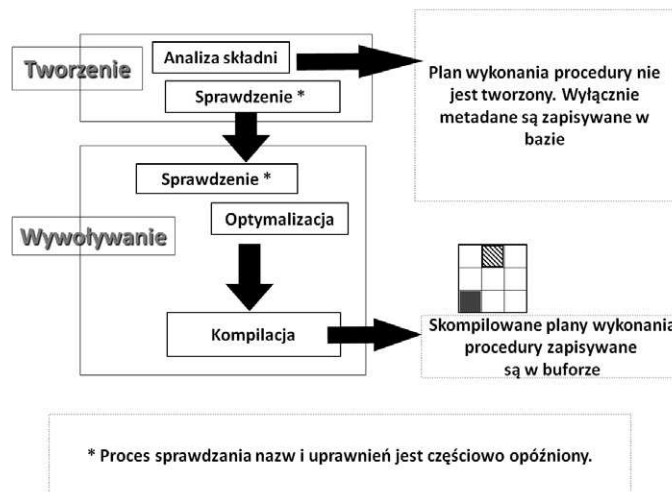

Wskazówka

Jeżeli plan wykonania procedury znajduje się w buforze, serwer SQL 2005 będzie korzystał z niego przy kolejnych wywołaniach procedury, a więc będą one wymagały jedynie odczytania i wykonania wcześniej skompilowanego planu wykonania. Jeżeli jednak nazwa procedury musiała być sprawdzona, jej kolejne wywołania będą wymagały ponownego sprawdzenia, optymalizacji i kompilacji. Ponieważ serwer SQL 2005 zakłada, że procedury o nazwach zaczynających się od prefiksu `sp_` znajdują się w bazie master, nie należy go używać w nazwach własnych procedur.

Rysunek 10.2.

Taki proces przetwarzania procedur powoduje, że ewentualne błędy, z wyjątkiem syntaktycznych, ujawnią się dopiero podczas pierwszego ich wywołania

Opóźnione sprawdzanie nazw

Skoro podczas tworzenia procedury nie jest przygotowywany plan jej wykonania, możliwe jest utworzenie procedur odwołujących się do nieistniejących obiektów — tabel, widoków, funkcji czy innych procedur²:

```
USE AdventureWorks
GO
CREATE PROC uspTest
AS
SELECT kol1
FROM nieMaTakiejTabeli
```

Command(s) completed successfully.

Oczywiście, próba wywołania procedury skończy się błędem:

```
EXEC uspTest
```

Msg 208, Level 16, State 1, Procedure uspTest, Line 3
Invalid object name 'nieMaTakiejTabeli'.

W związku z tym, że serwer SQL 2005 sprawdza, czy obiekty, do których odwołuje się tworzona lub zmieniana procedura, istnieją, odwołania do nich muszą być poprawne:

```
ALTER PROC uspTest
AS
SELECT kol7
FROM tabl
```

Msg 207, Level 16, State 1, Procedure uspTest, Line 3
Invalid column name 'kol7'.

² Jak pokazaliśmy we wcześniejszym przykładzie, możliwość odwołania się w ciele procedury do niej samej (a więc do nieistniejącej jeszcze procedury) pozwala na ograniczone stosowanie rekurencji.

Interfejs procedur

W nagłówku procedury należy określić nazwy i typy jej parametrów. Parametry procedury dzielą się na:

1. parametry wywołania, w ciele procedury będą one dostępne jako jej zmienne lokalne,
2. parametry wyjściowe; dodając po typie parametru słowo kluczowe OUTPUT, dodatkowo umożliwimy procedurze zwrócenie wartości takiego parametru.

W ramach procedur należy określić domyślną wartość parametrów i sprawdzić, czy podane przez użytkownika dane są prawidłowe. Poniższa procedura może być wywołana z jednym parametrem — nazwą kategorii. Jeżeli nie zostanie ona podana, procedura zwróci informacje o wszystkich produktach: nazwę kategorii, podkategorii i produktu uzupełnione o cenę i pozycję produktu w ramach podkategorii. Jeśli natomiast nazwa kategorii będzie zawierała niedozwolone znaki, działanie procedury zostanie przerwane³:

```
CREATE Procedure uspDaneProduktu (@Categoryname varchar(50) = '%')
AS
IF dbo.ufnLikeRegEx (@Categoryname, '^([a-zA-Z%\s\']*$)' ) = 0
RETURN -1 -- nazwa nie składa się z samych liter i symbolu %
IF dbo.ufnLikeRegEx (@Categoryname, '/(\%27)|(\-\-)|(\%23)|(\#)/ix' ) = 1
RETURN -1 -- nazwa zawiera zabronione znaki
SELECT c.Name AS Kategoria, sc.Name AS Podkategoria, p.Name Produkt, p.ListPrice,
DENSE_RANK() OVER -- funkcja DENSE_RANK() ponumeruje wiersze
(PARTITION BY sc.Name -- w ramach poszczególnych podkategorii
ORDER BY p.ListPrice DESC) as Pozycja -- numerowane wiersze muszą być posortowane
FROM Production.Product p
JOIN Production.ProductSubcategory sc ON p.ProductSubcategoryID =
sc.ProductSubcategoryID
JOIN Production.ProductCategory c ON sc.ProductCategoryID = c.ProductCategoryID
WHERE c.Name LIKE @CategoryName
ORDER BY c.Name
RETURN @@ROWCOUNT -- zastępujemy systemowy status wykonania liczbą zwróconych wierszy
```

Parametry do procedury można przekazać na dwa sposoby.

1. Podając rozdzielone przecinkami wartości. W takim przypadku kolejność wartości musi odpowiadać kolejności parametrów, a dwa przecinki nie mogą wystąpić bezpośrednio obok siebie. Oznacza to, że nawet parametry, dla których zdefiniowano wartości domyślne, muszą być podane, chyba że występują na końcu listy parametrów.
2. Podając nazwę parametru i przypisując mu wartość.

W poniższym przykładzie pokazujemy, jak wywołać utworzoną w poprzednim punkcie procedurę bez parametrów i z błędnym parametrem:

```
EXEC uspDaneProduktu
EXEC uspDaneProduktu 'a''OR 1=1--'
```

³ Funkcja `ufnLikeRegEx` została utworzona w poprzednim rozdziale.

oraz z podaniem nazwy kategorii i sprawdzeniem zwróconego przez procedurę statusu:

```
DECLARE @i INT
EXEC @i = uspDaneProduktu 'Accessories'
PRINT @i
```

Ponieważ procedury mogą modyfikować stan bazy, często są używane do zautomatyzowania zadań administracyjnych, np. nadawania lub odbierania uprawnień. W poniższym przykładzie pokazujemy rozbudowaną procedurę administracyjną, której działanie polega na nadawaniu wskazanemu użytkownikowi uprawnień do wywoływania wszystkich procedur bazy danych:

```
CREATE PROCEDURE uspGrantExec @user SYSNAME
AS
DECLARE @cSQL varchar(8000)
DECLARE @Obj varchar(8000)
DECLARE @Cur CURSOR
BEGIN TRY
    -- blok TRY... CATCH opisałmy w rozdziale 11.
    SET @Cur = CURSOR FOR SELECT QUOTENAME(routine_schema) + '.' +
        QUOTENAME(routine_name)
    FROM information_schema.routines
    WHERE routine_name NOT LIKE 'dt_%' AND routine_type = 'PROCEDURE'
    OPEN @Cur
    FETCH NEXT FROM @Cur INTO @Obj
    WHILE @@FETCH_STATUS = 0
    BEGIN
        SET @cSQL = 'GRANT EXEC ON ' + @Obj + ' TO ' + @user
        EXEC (@cSQL)
        FETCH NEXT FROM @Cur INTO @Obj
    END
    DEALLOCATE @Cur
END TRY
BEGIN CATCH
    RETURN -1
    -- w rozdziale 11. wyjaśniliśmy też problemy związane z taką
    -- obsługą wyjątków
END CATCH
```

Żeby zezwolić użytkownikowi na wywoływanie wszystkich procedur, wystarczy wykonać poniższy skrypt:

```
DECLARE @w INT
EXEC @w = uspGrantExec 'blabla'
IF @w < 0 PRINT 'Błąd'
-----
Błąd

DECLARE @w INT
EXEC @w = uspGrantExec 'Danka'
IF @w < 0 PRINT 'Błąd'
-----
Command(s) completed successfully.
```

Wstawianie wyniku procedury do tabeli

Procedura może być wywołana w ramach instrukcji INSERT INTO. Takie wywołanie procedury spowoduje wstawienie zwracanych przez nią wyników do tabeli. Liczba i typ kolumn tabeli muszą odpowiadać strukturze wyniku działania procedury:

```

CREATE PROCEDURE uspPrac @Nazwisko nvarchar(50) = '%', @Imie nvarchar(50) = '%'
AS
SELECT FirstName, LastName, JobTitle
FROM HumanResources.vEmployeeDepartment
WHERE FirstName LIKE @Imie AND LastName LIKE @Nazwisko
GO
CREATE TABLE #Pracownicy
(Imie nvarchar(50),
Nazwisko nvarchar(50),
Stanowisko nvarchar(50))
GO
INSERT INTO #Pracownicy
EXEC uspPrac 'H%', 'D%'

SELECT *
FROM #Pracownicy
-----
Doris    Hartwig      Production Technician - WC10
Douglas  Hite         Production Technician - WC45
David    Hamilton    Production Supervisor - WC40
Don      Hall        Production Technician - WC50

```

Gdybyśmy w ramach procedury utworzyli tabelę tymczasową, zostałyby automatycznie zniszczona po zakończeniu jej działania, a więc wywołanie procedury powiodłoby się, ale próba odczytania wyników skończyłaby się błędem:

```

ALTER PROCEDURE uspPrac @Nazwisko nvarchar(50) = '%', @Imie nvarchar(50) = '%'
AS
CREATE TABLE #tmpPracownicy
(Imie nvarchar(50),
Nazwisko nvarchar(50),
Stanowisko nvarchar(50))

INSERT INTO #tmpPracownicy
SELECT FirstName, LastName, JobTitle
FROM HumanResources.vEmployeeDepartment
WHERE FirstName LIKE @Imie AND LastName LIKE @Nazwisko
GO
EXEC uspPrac 'H%', 'D%'
SELECT *
FROM #tmpPracownicy
-----
(4 row(s) affected)
Msg 208, Level 16, State 0, Line 1
Invalid object name '#tmpPracownicy'.

```

Parametry wyjściowe

Parametry wyjściowe w rzeczywistości działają jak znane z obiektowych języków programowania parametry przekazywane przez referencje. Możemy za ich pomocą przekazać wartość do procedury, która dowolnie ją zmodyfikuje i odeśle wynik do programu klienckiego:

```

CREATE PROCEDURE uspParamOut @i1 INT, @i2 INT OUTPUT
AS
SET @i2= @i1*@i2

```

```

GO

DECLARE @w INT
SET @w=10
EXEC uspParamOut 5,@w OUTPUT
SELECT @w
-----
50

```

Parametry tabelaryczne

Możliwość przekazywania jako parametru wywołania procedur tabel, pozwoliłaby m.in. na tworzenie procedur wywoływanych z dowolną liczbą parametrów (jednym parametrem byłoby jedno pole tabeli) lub na wykonanie dla każdego wiersza tabeli w ramach procedury określonej operacji. Niestety, parametrem procedury nie mogą być dane typu TABLE.

W zamian za to serwer SQL 2005 obsługuje standard XML, pozwalający na wywołanie procedur z parametrami typu XML. Skoro dokument XML może zawierać wiele (do 2 GB) danych, rozwiązanie problemu sprowadza się do przekazania procedurze dokumentu XML, który następnie w ramach procedury będzie przeanalizowany, a odczytane z niego dane użyte w założonym przez nas celu:

```

CREATE PROCEDURE uspParamTab @doc XML
AS
--możemy skorzystać z funkcji OPENXML
DECLARE @h INT
EXEC sp_xml_preparedocument @h OUTPUT, @doc
SELECT *
FROM OPENXML(@h, 'Towary/Towar')
WITH (id INT 'id', -- klauzula WITH pozwala sformatować wynik
      nazwa VARCHAR(30) '@nazwa',
      cena DECIMAL '@cena')
EXEC sp_xml_removedocument @h
--albo z metod typu XML
SELECT @doc.value ('(Towary/Towar/@nazwa)[1]', 'VARCHAR(30)')

```

Przykładowa procedura jest bardzo prosta, a jej działanie sprowadza się do odczytania przekazanego jako parametr wywołania dokumentu XML:

```

DECLARE @Towary XML
SET @Towary =' <Towary>
<Towar id="1" nazwa="Syrop" cena="1000" />
<Towar id="4" nazwa="Zioła" cena="200" />
</Towary>'

EXEC uspParamTab @Towary
-----
1      Syrop      1000
4      Zioła      200
Syrop

```

Wywoływanie procedur

Procedury należy wywoływać za pomocą dyrektywy EXEC. W przeciwnym razie, jeżeli nazwa procedury nie będzie pierwszym wyrażeniem wsadu, serwer SQL 2005 nie będzie mógł poprawnie jej zinterpretować⁴.

```
sp_who
sp_who2
-----
Msg 15007, Level 16, State 1, Procedure sp_who, Line 59
'sp_who2' is not a valid login or you do not have permission.
```

Automatyczne wywołanie procedury przy uruchomieniu serwera SQL 2005

Podczas uruchamiania serwer SQL 2005 sprawdza, które ze znajdujących się w bazie master procedur składowanych mają być automatycznie wywołane. Procedurę jako startową możemy oznaczyć za pomocą procedury systemowej sp_procoption, ustawiając wartość parametru startup na True⁵.

Plany wykonania procedur

Optymalizacja i kompilacja są procesami silnie obciążającymi procesor. Żeby zmniejszyć to obciążenie, serwer SQL 2005 automatycznie buforuje i wielokrotnie wykorzystuje raz obliczone optymalne plany wykonania procedur. Ten sam plan wykonania procedury jest ponownie używany, chyba że:

1. serwer SQL 2005 zostanie zatrzymany i ponownie uruchomiony,
2. bufor procedur zostanie wyczyszczony; taką operację można przeprowadzić:
 - a) na poziomie serwera, wykonując instrukcję DBCC FREEPROCCACHE;
 - b) na poziomie wybranej bazy danych, wykonując instrukcję DBCC FLUSHPROCINDB();
3. plan zostanie usunięty z bufora z powodu długiego okresu jego nieużywania albo z powodu braku dostępnej pamięci RAM,
4. plan zostanie uznany za przestarzały z powodu zmiany struktury obiektów bazowych procedury lub z powodu odświeżenia statystyk opisujących przechowywane w indeksach tych tabel dane.

Żeby przekonać się o tym, jak działa mechanizm buforowania planów wykonania procedur, utworzymy procedurę, która zwraca informacje o zamówieniach z podanego przedziału czasu:

⁴ W języku T-SQL znak końca wiersza jest ignorowany. Nawet umieszczenie po nazwach obu procedur średnika nie umożliwi ich poprawnej interpretacji.

⁵ Przykład wykorzystania procedury startowej do utworzenia tabeli przechowującej stan serwera znajduje się w rozdziale 6.

```
CREATE PROC uspZamowienia @dataOd DATETIME = '20010101', @dataDo DATETIME = '20020101'
AS
SELECT SalesOrderID, OrderDate, Status
FROM Sales.SalesOrderHeader
WHERE OrderDate BETWEEN @dataOd AND @dataDo
```

Następnie wyczyścimy bufor procedur bazy AdventureWorks:

```
DECLARE @dbid SMALLINT
SELECT @dbid = DB_ID('AdventureWorks')
DBCC FLUSHPROCINDB(@dbid)
```

I wywołamy naszą procedurę:

```
EXEC uspZamowienia '20010702','20010702'
```

Jeżeli teraz odczytamy dane o zbuforowanych planach wykonania naszej procedury, dowiemy się, że jest jeden plan jej wykonania i plan ten był raz użyty:

```
SELECT st.text, qs.execution_count, p.query_plan
FROM sys.dm_exec_query_stats AS qs
CROSS APPLY sys.dm_exec_sql_text(sql_handle) st
CROSS APPLY sys.dm_exec_query_plan(plan_handle) p
WHERE st.text like '%uspZamowienia%' AND st.text NOT LIKE '%cache%'
```

Ostatnia kolumna wyniku zawiera plan, według którego serwer SQL 2005 wykonał procedurę w postaci dokumentu XML. Po dwukrotnym kliknięciu znajdującego się w niej odnośnika plan wykonania zostanie wyświetlony w oknie edytora XML. Ostatnią sekcją tego dokumentu będzie sekcja <ParameterList>, w której znajdziemy wartości parametrów wywołania procedury użyte do zoptymalizowania i skompilowania planu:

```
<ParameterList>
  <ColumnReference Column="@dataDo" ParameterCompiledValue=
    "'2001-07-02 00:00:00.000'" />
  <ColumnReference Column="@dataOd" ParameterCompiledValue=
    "'2001-07-02 00:00:00.000'" />
</ParameterList>
```

Jeżeli ponownie wywołamy naszą procedurę, podając inne wartości parametrów jej wywołania:

```
EXEC uspZamowienia
GO
EXEC uspZamowienia '20010701','20010703'
```

a następnie raz jeszcze odczytamy informacje o zbuforowanych planach wykonania naszej procedury, przekonamy się, że **w buforze nadal znajduje się jeden, trzykrotnie użyty, plan jej wykonania**. Jeżeli popatrzymy na wartości skompilowanych parametrów, okaże się, że nie zmieniły się one i nadal są takie, jak podczas pierwszego wywołania procedury.

Problem pierwszego wywołania procedury

Serwer SQL 2005 tworzy plan wykonania procedury podczas jej pierwszego wywołania, używając do tego celu przekazanych w pod czas tego wywołania wartości parametrów. Przekonaliśmy się też, że raz zbuforowany plan wykonania procedury

będzie używany do jej kolejnych wywołań, o ile nie zajdzie jedna z czterech wcześniej opisanych sytuacji. Dzięki czemu ponowne wywoływanie procedur nie wymaga ich optymalizacji i kompilacji. Jednakże oznacza to, że **kolejne wywołania tej samej procedury z różnymi parametrami zostaną przeprowadzone według tego samego planu**.

Jaki może to mieć wpływ na wydajność procedury, przekonamy się, analizując graficzny plan wykonania naszej procedury pod kątem użycia indeksów do zmniejszenia liczby odczytanych stron. Najpierw należy utworzyć indeks, na którego podstawie nasza procedura będzie mogła wybierać zamówienia:

```
CREATE INDEX IX_SalesOrderHeader_OrderDate
ON Sales.SalesOrderHeader(OrderDate)
```

Ponieważ dodanie indeksu (inaczej niż jego usunięcie) nie zawsze powoduje automatyczne przedawnienie planów wykonania, należy samodzielnie usunąć zbuforowane plany wykonania:

```
DECLARE @dbid SMALLINT
SELECT @dbid = DB_ID('AdventureWorks')
DBCC FLUSHPROCINDB(@dbid)
```

Po włączeniu statystyk wejścia-wyjścia (włączeniu opcji sesji STATISTICS IO) i wyświetleniu planów wykonania zapytań (przycisk *Include Actual Execution Plan*) raz jeszcze wywołamy naszą procedurę:

```
EXEC uspZamowienia '20010702','20010702'
-----
(4 row(s) affected)
Table 'SalesOrderHeader'. Scan count 1, logical reads 14, physical reads 0, read-ahead
reads 0, lob logical reads 0, lob physical reads 0, lob read-ahead reads 0.
```

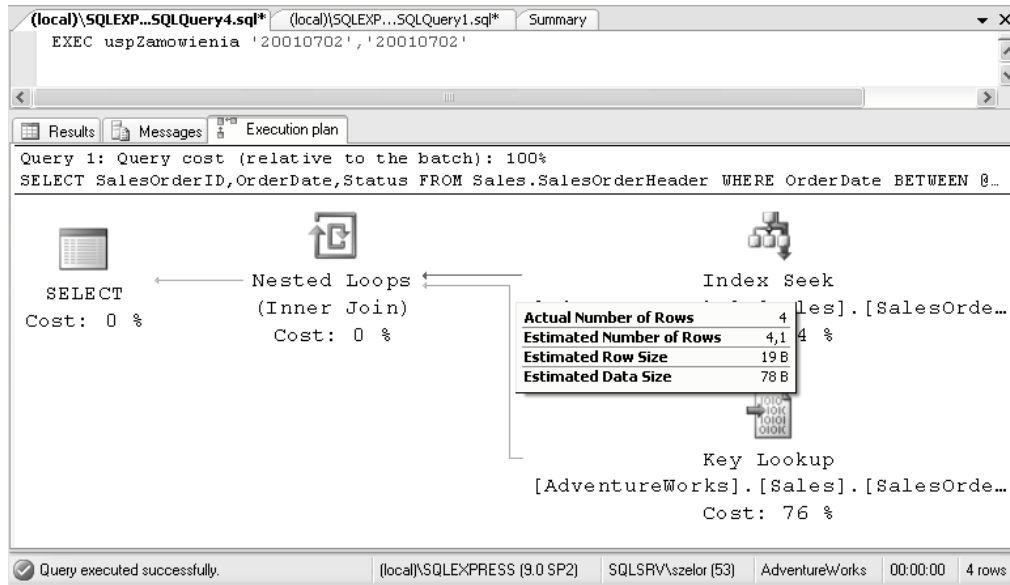
Do jej wykonania wystarczyło odczytanie 14 stron (ang. *logical reads 14*). Plan wykonania procedury został pokazany na rysunku 10.3.

Ponownie wywołamy naszą procedurę, ale tym razem podamy szeroki zakres dat zamówień. Na rysunku 10.4 możemy zobaczyć, że procedura nadal jest wykonywana według tego samego planu.

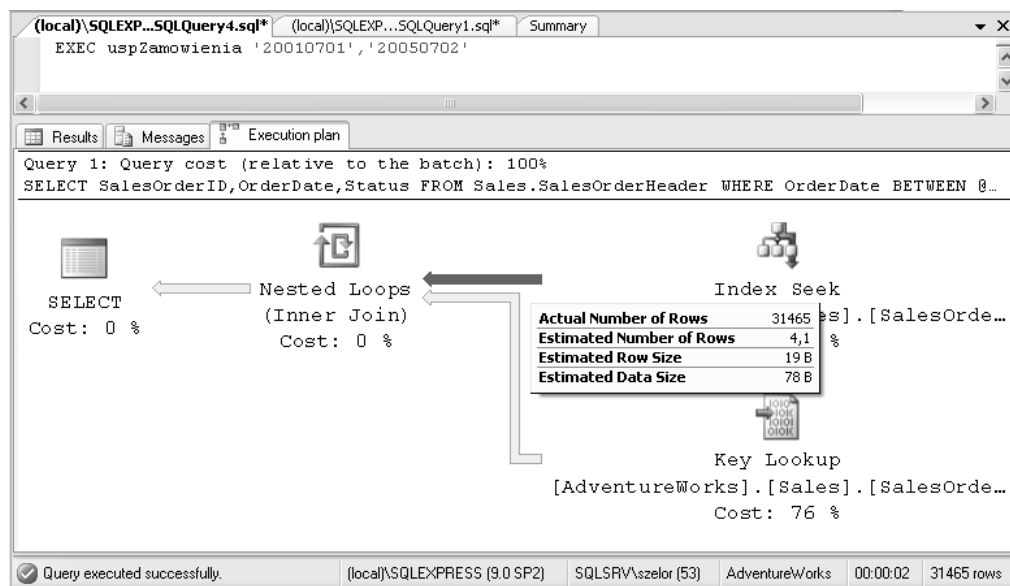
Jak można się było spodziewać, w tym przypadku wykonanie procedury według tego samego planu wymagało odczytania ogromnej liczby stron. Serwer SQL 2005 **odczytał 94 456 stron, chociaż cała tabela Sales.SalesOrderHeader mieści się na 703 stronach**⁶.

W tej sytuacji ponowna optymalizacja, kompilacja i wykonanie procedury według nowego planu byłyby mniej kosztowne niż jej wykonanie według kompletnie nieefektywnego planu. Kolejne podpunkty opisują różne rozwiązania tego problemu — wybór właściwego zależy od konkretnej sytuacji.

⁶ Opis wewnętrznych mechanizmów odczytywania danych z indeksów oraz zapytanie zwracające liczbę stron tabeli znajdują się w rozdziale 6.

Rysunek 10.3. Ponieważ w tym dniu zrealizowane były tylko cztery zamówienia, serwer SQL 2005 zoptymalizował wykonanie procedury poprzez wyszukanie właściwych zamówień w indeksie niezgrupowanym i odczytanie odpowiednich stron z indeksu zgrupowanego

Rysunek 10.4. Choć selektywność takiego wywołania procedury jest znacznie niższa (tym razem zapytanie zwraca 31 465, a nie 4 wiersze, jak założył serwer SQL), zostało ono wykonane w ten sam sposób — poprzez przeszukiwanie indeksu niezgrupowanego i odczytanie wszystkich spełniających podany warunek stron z indeksu zgrupowanego

Dyrektywa OPTIMIZE FOR

Jeżeli procedura jest często wywoływana z tymi samymi, typowymi dla niej wartościami parametrów, należy poinformować serwer SQL 2005, że plan jej wykonania ma być zoptymalizowany właśnie dla tych wartości⁷. Umożliwia to dyrektywa optymalizatora OPTIMIZE FOR:

```
ALTER PROC uspZamowienia @dataOd DATETIME = '20010101', @dataDo DATETIME = '20020101'
AS
SELECT SalesOrderID, OrderDate, Status
FROM Sales.SalesOrderHeader
WHERE OrderDate BETWEEN @dataOd AND @dataDo
OPTION (OPTIMIZE FOR (@dataOd='20010701', @dataDo='20010902'))
```

Od teraz każde wywołanie procedury spowoduje jej wykonanie według tego samego, optymalnego dla wskazanych wartości parametrów planu. Jeżeli odczytamy zbuforowany plan wykonania, przekonamy się, że przekazane wartości parametrów zostały zastąpione wskazanymi w dyrektywie:

```
EXEC uspZamowienia
GO
SELECT p.query_plan.query
('declare default element namespace
"http://schemas.microsoft.com/sqlserver/2004/07/showplan";
/ShowPlanXML/BatchSequence/Batch/Statements/StmtSimple/QueryPlan/ParameterList')
FROM sys.dm_exec_query_stats AS qs
CROSS APPLY sys.dm_exec_sql_text(sql_handle) st
CROSS APPLY sys.dm_exec_query_plan(plan_handle) p
WHERE st.text like '%uspZamowienia%' AND st.text NOT LIKE '%cache%'
AND st.text NOT LIKE 'SELECT%'
-----
<ParameterList xmlns="http://schemas.microsoft.com/sqlserver/2004/07/showplan">
  <ColumnReference Column="@dataDo" ParameterCompiledValue=
    "'2001-09-02 00:00:00.000'" />
  <ColumnReference Column="@dataOd" ParameterCompiledValue=
    "'2001-07-01 00:00:00.000'" />
</ParameterList>
```

Użycie zmiennych lokalnych w ciele procedury

Drugie rozwiązanie problemu ustalenia planu wykonania procedury podczas jej pierwszego wywołania polega na zadeklarowaniu w ramach procedury zmiennych, przypisaniu im wartości parametrów wywołania procedury i użyciu tych zmiennych w ciele procedury. Ponieważ optymalizator nie będzie znał wartości tych zmiennych, wybierze optymalny plan wykonania, zakładając, że selektywność zapytań, w których zostały one użyte, wynosi 30%. **Przyjęcie tak niskiej selektywności w praktyce oznacza, że serwer SQL 2005 nie skorzysta z indeksów niezgrupowanych.**

Możemy się o tym przekonać, modyfikując naszą procedurę:

```
ALTER PROC uspZamowienia @dataOd DATETIME = '20010101', @dataDo DATETIME = '20020101'
AS
DECLARE @doD DATETIME, @dDo DATETIME
```

⁷ Ważna jest typowa selektywność, a nie faktyczne wartości wzorcowych danych.

```
SET @doD=@dataOd
SET @dDo=@dataDo
SELECT SalesOrderID,OrderDate,Status
FROM Sales.SalesOrderHeader
WHERE OrderDate BETWEEN @dOD AND @dDo
```

A teraz wywołamy ją z parametrami, o których wiemy, że optymalny plan ich wykonania polega na użyciu indeksu niezgrupowanego założonego na kolumnie OrderDate:

```
EXEC uspZamowienia '20010702','20010702'
-----
(4 row(s) affected)
Table 'SalesOrderHeader'. Scan count 1, logical reads 703, physical reads 0, read-ahead reads 0, lob logical reads 0, lob physical reads 0, lob read-ahead reads 0.
```

Liczba odczytanych stron (703) świadczy o tym, że zapytanie zostało wykonane poprzez odczytanie całej tabeli Sales.SalesOrderHeader.

Rekompilacja procedury

Jeżeli mamy możliwość zmiany instrukcji po stronie aplikacji klienckiej, możemy poinformować serwer SQL 2005, że wywołujemy procedurę z nietypowymi parametrami. Użycie dyrektywy RECOMPILE spowoduje, że:

1. zbuforowany plan wykonania procedury zostanie uznany za przedawniony,
2. do zoptymalizowania bieżącego wywołania procedury zostaną użyte aktualne wartości parametrów; ten plan nie zostanie zbuforowany,
3. kolejne wywołanie procedury spowoduje optymalizację, kompilację i zapisanie w buforze nowego planu wykonania procedury.

Żeby się o tym przekonać, musimy przywrócić oryginalną postać procedury:

```
ALTER PROC uspZamowienia @dataOd DATETIME = '20010101', @dataDo DATETIME = '20020101'
AS
SELECT SalesOrderID,OrderDate,Status
FROM Sales.SalesOrderHeader
WHERE OrderDate BETWEEN @dataOd AND @dataDo
```

A następnie wywołać procedurę — najpierw z wysoce selektywnymi wartościami parametrów, a następnie bez parametrów, ale z dyrektywą RECOMPILE:

```
EXEC uspZamowienia '20010702','20010702'
-----
(4 row(s) affected)
Table 'SalesOrderHeader'. Scan count 1, logical reads 14, physical reads 0, read-ahead reads 0, lob logical reads 0, lob physical reads 0, lob read-ahead reads 0.

EXEC uspZamowienia
WITH RECOMPILE
-----
(1424 row(s) affected)
Table 'SalesOrderHeader'. Scan count 1, logical reads 703, physical reads 0, read-ahead reads 0, lob logical reads 0, lob physical reads 0, lob read-ahead reads 0.
```

Wyłączenie buforowania planu wykonania (części) procedury

Serwer SQL 2005, w przeciwieństwie do wcześniejszych wersji, rekompiluje, jeżeli zachodzi taka potrzeba, plany wykonania poszczególnych instrukcji tworzących ciało procedury, a nie plan wykonania całej procedury. W procedurach składających się z jednej instrukcji, takich jak procedura `uspZamowienia`, różnica jest nieistotna, ale dla rozbudowanych procedur jest już zauważalna.

Ta cecha serwera SQL 2005 pozwala użyć w ciele procedury dyrektywy `RECOMPILE` i oznaczyć w ten sposób te instrukcje, których plany wykonania w ogóle nie mają być buforowane:

```
ALTER PROC uspZamowienia @dataOd DATETIME = '20010101', @dataDo DATETIME = '20020101'
AS
SELECT SalesOrderID, OrderDate, Status
FROM Sales.SalesOrderHeader
WHERE OrderDate BETWEEN @dataOd AND @dataDo
OPTION (RECOMPILE)
```

W ten sposób każde wywołanie procedury, nawet z tymi samymi parametrami, spowoduje jej ponowną optymalizację i rekompilację, co wiąże się ze zwiększeniem obciążenia procesora. W efekcie plan wykonania będzie dostosowany do aktualnej wartości parametrów wywołania procedury.

Oznaczenie planów wykonania jako przedawnionych

Procedura systemów `sp_recompile` pozwala oznaczyć jako przedawniony plan wykonania procedury lub wszystkich procedur związanych z tabelą lub widokiem o podanej nazwie. Dzięki czemu pierwsze wywołanie procedury spowoduje optymalizację i kompilację planu jej wykonania (wywołanie procedury `sp_recompile` nie oznacza natychmiastowej rekompilacji).

Defragmentacja indeksów, inaczej niż ich przebudowa, nie powoduje przedawnienia planów wykonania instrukcji odwołujących się do tych indeksów. Dodając wywołanie tej procedury do skryptów administracyjnych zawierających instrukcję `ALTER INDEX ... REORGANIZE`, zagwarantujemy uaktualnienie planów wykonania procedur:

```
EXEC sp_recompile 'Sales.SalesOrderHeader'
```

Zmiana kontekstu wykonania

Serwer SQL 2005 pozwala na wykonanie procedury⁸ w kontekście konta użytkownika innego niż ten, który ją wywołał. Umożliwia to klauzula `EXECUTE AS` z jedną z czterech opcji.

1. Domyślna opcja `CALLER` oznacza, że procedura zostanie wykonana z uprawnieniami użytkownika, który ją wywołał.
2. Opcja `SELF` spowoduje wykonanie procedury w kontekście konta jej twórcy albo użytkownika, który tę procedurę jako ostatni zmodyfikował.

⁸ Oraz funkcji i wsadu.

3. Opcja OWNER oznacza, że procedura zostanie wykonana w kontekście jej właściciela.
4. Możliwe jest również podanie nazwy konta użytkownika, w którego kontekście procedura ma być wykonana.

Wskazówka

Zmiana kontekstu wykonania procedury pozwala na odebranie użytkownikom dodatkowych uprawnień nawet wtedy, kiedy muszą oni wywoływać procedury, które wykonują instrukcje DDL (takie jak ALTER czy DROP), DCL (takie jak GRANT czy DENY) czy zawierają dynamicznie konstruowany kod języka T-SQL. Jednak **ten sam efekt można uzyskać w bezpieczniejszy**, opisany w rozdziale 12., **sposób — poprzez podpisanie procedury.**

Poniższa procedura obcina jedną z utworzonych wcześniej tabel (co wymaga uprawnień ALTER TABLE) i wyświetla informacje o identyfikatorach użytkowników i ról, których tożsamościami może się posłużyć:

```
CREATE PROC uspExecAs
WITH EXECUTE AS OWNER
AS
SELECT principal_id, name, type
FROM sys.user_token
TRUNCATE TABLE dbo.tab2
```

Jeżeli teraz nadamy uprawnienia do wywoływania tej procedury standardowemu użytkownikowi, to, mimo że bezpośrednio nie może on obciąć tabeli tab2:

```
GRANT EXEC ON uspExecAs TO Danka
GO
EXECUTE AS LOGIN = 'Danka'
TRUNCATE TABLE dbo.tab2
```

```
-----
Msg 1088, Level 16, State 7, Line 1
Cannot find the object "tab2" because it does not exist or you do not have
permissions.
```

Próba wykonania przez tego użytkownika procedury skończy się powodzeniem — teraz instrukcja TRUNCATE TABLE zostanie wykonana w kontekście konta dbo:

```
EXECUTE AS LOGIN = 'Danka'
EXEC uspExecAs
-----
1      dbo      SQL USER
0      public  ROLE
(2 row(s) affected)
```

Wyzwalacze

W przeciwieństwie do procedur składowanych, wyzwalacze:

1. nie mogą być bezpośrednio wywoływane,
2. nie mają interfejsu; wyzwalacze nie mogą być wywoływane z parametrami i nie powinny zwracać do użytkownika żadnych danych; po włączeniu opcji

serwera disallow results from triggers próba zwrócenia poprzez wyzwalacz danych skończy się błędem,

3. zawsze są synchronicznie wykonywane w ramach transakcji użytkownika; jeżeli nawet użytkownik nie rozpoczął jawnie transakcji, kod wyzwalacza będzie wykonany w ramach transakcji niejawnie rozpoczętej przez niego, co oznacza, że wyzwalacz może wycofać instrukcje użytkownika oraz do momentu zakończenia jego działania serwer SQL 2005 utrzyma blokady założone przez oryginalną instrukcję,
4. mogą być wyłączane instrukcją `DISABLE TRIGGER` i włączane instrukcją `ENABLE TRIGGER`,
5. są wywoływane w nieokreślonej kolejności. Procedura `sp_settriggerorder` pozwala jedynie wskazać nazwę wyzwalacza wywoływanego jako pierwszego (ang. *first*) i jako ostatniego (ang. *last*) z listy wyzwalaczy uruchamianych za pomocą tej samej instrukcji.

Wskazówka

Wycofywanie transakcji jest znacznie kosztowniejsze niż ich zatwierdzanie. Jeżeli taką samą funkcjonalność można uzyskać innymi metodami (np. spójność danych można zagwarantować za pomocą ograniczeń), należy zrezygnować z wyzwalaczy. W pozostałych przypadkach decyzję o ewentualnym wycofaniu transakcji należy podjąć jak najszybciej.

Wyzwalacze DML

Wyzwalacze DML wywoływane są w momencie wstawiania, usuwania lub modyfikowania danych w powiązanych z nimi tabelach lub widokach. **Ich wywołanie ma miejsce tylko raz dla instrukcji użytkownika, a nie dla każdego wiersza zmodyfikowanego w ramach tej instrukcji.**

Wirtualne tabele INSERTED i DELETED

Wyzwalacze DML mają dostęp do specjalnych tabel `INSERTED` i `DELETED`.

1. Wyzwalacze wywoływane instrukcją `DELETE` mają dostęp do zawierającej wcześniejszą wersję wierszy tabeli `DELETED`.
2. Wyzwalacze wywoływane instrukcją `INSERT` mają dostęp do zawierającej proponowaną wersję wierszy tabeli `INSERTED`.
3. Wyzwalacze wywoływane instrukcją `UPDATE` mają dostęp do obu tabel⁹.

Wskazówka

Gdy chcemy sprawdzić, jaka instrukcja spowodowała wywołanie wyzwalacza, możemy policzyć wiersze wirtualnych tabel `INSERTED` i `DELETED`.

⁹ W rozdziale 7. wyjaśniliśmy wewnętrzny mechanizm modyfikowania danych, m.in. sytuacje, w których instrukcja `UPDATE` jest zastępowana instrukcjami `DELETE` i `INSERT`.

Struktura obu tych tabel jest identyczna i odpowiada strukturze tabeli, z którą wyzwalacz został powiązany. Wirtualne tabele są przechowywane wyłącznie w pamięci operacyjnej, a ich zawartość może być jedynie odczytywana.

Poniższy przykład służy tylko do zademonstrowania wirtualnych tabel INSERTED i DELETED — w rzeczywistości użytkownicy nie spodziewają się, że po wykonaniu instrukcji UPDATE zostaną im zwrócone tego typu dane:

```
CREATE TRIGGER trWirtualneTabele
ON HumanResources.Department
AFTER UPDATE
AS
SELECT @@ROWCOUNT
SELECT *
FROM DELETED
SELECT *
FROM INSERTED
GO
UPDATE HumanResources.Department
SET Name=UPPER(Name)
WHERE DepartmentID<3
-----
2

2 Tool design      Research and Development      1998-06-01 00:00:00.000
1 Engineering     Research and Development      1998-06-01 00:00:00.000

2 TOOL DESIGN     Research and Development      1998-06-01 00:00:00.000
1 ENGINEERING     Research and Development      1998-06-01 00:00:00.000
```

Żeby zapobiec sytuacjom, w których wykonanie instrukcji UPDATE kończy się zwróceniem danych, należy włączyć zaawansowaną opcję serwera:

```
EXEC sp_configure 'disallow results from triggers',1
RECONFIGURE
```

Rozmiar wirtualnych tabel ma zasadniczy wpływ na wydajność wyzwalaczy. Jeżeli są one duże, wydajność wyzwalacza, a tym samym wydajność oryginalnej instrukcji użytkownika, będzie znacznie mniejsza. W takim przypadku warto rozważyć skopiowanie zawartości tabeli INSERTED lub DELETED do tabeli tymczasowej i poindeksowanie tej tabeli (niemożliwe jest założenie indeksów na tabele wirtualne). Rozwiązanie to powinno być stosowane tylko wtedy, gdy:

1. wirtualne tabele zawierają kilkaset lub więcej wierszy,
2. w ramach wyzwalacza wirtualne tabele są wielokrotnie przeszukiwane lub sortowane:

```
ALTER TRIGGER HumanResources.trWirtualneTabele
ON HumanResources.Department
AFTER UPDATE
AS
SELECT *
INTO #tblINSERTED
FROM INSERTED
CREATE UNIQUE CLUSTERED INDEX IDX_tblI
ON #tblINSERTED(DepartmentID)
-- Dalsze operacje wykonywane na tabeli tblINSERTED
```

Wyzwalacze typu AFTER

Wyzwalacze typu AFTER mogą być powiązane wyłącznie z trwałymi tabelami, a nie z widokami lub tabelami tymczasowymi. Wyzwalacze, tak jak ograniczenia, umożliwiają zapewnienie spójności danych, ale:

1. wywołanie wyzwalacza następuje po wykonaniu instrukcji użytkownika¹⁰; jeżeli wykonanie oryginalnej instrukcji zostanie przerwane (np. przez ograniczenia), wyzwalacz w ogóle nie zostanie wywołany,
2. w ramach wyzwalacza możliwe jest odwoływanie się i modyfikowanie zawartości innych tabel,
3. wyzwalacze umożliwiają porównanie wcześniejszej i bieżącej wartości modyfikowanych danych,
4. wyzwalacze pozwalają na zgłoszenie własnego komunikatu błędu.

Poniższy wyzwalacz wstawia aktualną datę zmodyfikowania opinii o produkcie:

```
CREATE TRIGGER trOpisyProd ON Production.ProductReview
AFTER UPDATE
AS
UPDATE Production.ProductReview
SET Production.ProductReview.ModifiedDate = GETDATE()
FROM INSERTED I -- złączenie naturalne z tabelą INSERTED wyeliminuje te wiersze, które nie były zmieniane
JOIN Production.ProductReview p ON I.ProductReviewID = p.ProductReviewID
```

Sprawdzanie zmodyfikowanej kolumny

W ciele wyzwalaczy wywoływanych za pomocą instrukcji UPDATE można sprawdzić, która kolumna tabeli została zmodyfikowana przez oryginalną instrukcję.

1. Predykat UPDATE zwraca prawdę, jeżeli kolumna o podanej nazwie została zmodyfikowana (również wtedy, kiedy modyfikacja zakończyła się niepowodzeniem):

```
CREATE TRIGGER trNazwaDoc
ON Production.Document
AFTER UPDATE
AS
IF UPDATE (Title)
BEGIN
RAISERROR ('Nie można zmienić nazwy dokumentu', 16, 10)
ROLLBACK
END
GO

UPDATE Production.Document
SET Title = 'X'
```

¹⁰ Serwer SQL 2005 nie umożliwia tworzenia wyzwalaczy wywoływanych przed wykonaniem oryginalnej instrukcji użytkownika.

```
Msg 50000, Level 16, State 10, Procedure trNazwaDoc, Line 7
Nie można zmienić nazwy dokumentu
Msg 3609, Level 16, State 1, Line 1
The transaction ended in the trigger. The batch has been aborted.
```

2. Funkcja `COLUMNS_UPDATED()` zwraca jeden bit dla każdej kolumny tabeli, z którą powiązany jest dany wyzwalacz. Wartość 1 oznacza zmodyfikowaną kolumnę, 0 — kolumnę, która nie była modyfikowana przez oryginalną instrukcję. Najstarszy bajt wyniku zawiera informacje o pierwszych ośmiu kolumnach tabeli, najmłodszy o ośmiu ostatnich kolumnach. Natomiast w ramach poszczególnych bajtów kolejność bitów jest odwrotna — najmłodszy bit reprezentuje pierwszą z ośmiu kolumn, a najstarszy ostatnią. Taka organizacja wyniku funkcji pozwala jednorazowo sprawdzić, za pomocą operatora `&`, które kolumny zostały zmodyfikowane¹¹, bez konieczności tworzenia zagnieżdżonych instrukcji warunkowych `IF UPDATE`.

Zagnieżdżanie wyzwalaczy

Domyślnie możliwe jest wykonanie przez jeden wyzwalacz operacji, które spowodują wywołanie innego wyzwalacza. Jeżeli np. usunięcie wiersza z tabeli `tab1` uruchomi wyzwalacz `tr1`, który zmodyfikuje dane w tabeli `tab2`, z jaką był powiązany wyzwalacz `tr2` wywoływany instrukcją `UPDATE`, on także zostanie uruchomiony. Dopiero przekroczenie 32 poziomów zagnieżdżenia spowoduje wystąpienie błędu i wycofanie całej transakcji. Gdy chcemy zabronić zagnieżdżania wyzwalaczy, możemy na poziomie serwera SQL 2005 wyłączyć domyślnie ustawioną opcję `nested triggers`:

```
EXEC sp_configure 'nested triggers'
```

Rekurencyjne wywołania wyzwalaczy

Rekurencyjne wywoływanie wyzwalaczy jest domyślnie zablokowane. Dotyczy to sytuacji, w których wyzwalacz modyfikuje dane w ten sposób, że w wyniku własnego działania wymusza własne wywołanie. Dotyczy też pośrednich rekurencyjnych wywołań, które mają miejsce, gdy pierwszy wyzwalacz zmienia dane w tabeli, z jaką powiązany jest inny wyzwalacz, a ten z kolei zmienia dane w tabeli powiązanej z pierwszym wyzwalaczem. Po włączeniu opcji bazy danych `RECURSIVE_TRIGGERS` przykładowy wyzwalacz `trOpisyProd` przestanie działać:

```
ALTER DATABASE AdventureWorks
SET RECURSIVE_TRIGGERS ON
GO
UPDATE Production.ProductReview
SET ReviewerName=ReviewerName
WHERE ProductReviewID=1
-----
Msg 217, Level 16, State 1, Procedure trOpisyProd, Line 3
Maximum stored procedure, function, trigger, or view nesting level exceeded (limit 32).
```

¹¹ Pozycję bitu reprezentującą kolumnę `@n` obliczymy następująco: `SUBSTRING(COLUMNS_UPDATED(), (@n-1)/8+1,1)`. Natomiast jego wartość ze wzoru `POWER(2,(@n-1)%8)`.

Wyzwalacze typu INSTEAD OF

Możemy uniezależnić działanie naszych wyzwalaczy od zmian opcji baz danych wprowadzanych przez administratorów, zastępując wyzwalacze typu AFTER wyzwalaczami typu INSTEAD OF. Oto cechy wyzwalaczy tego typu.

1. Wykonywane są zamiast oryginalnej instrukcji, a nie po niej. Oznacza to, że:
 - a) w ramach wyzwalacza należy ponownie wykonać oryginalną instrukcję użytkownika,
 - b) kod wyzwalacza będzie wykonany, zanim nastąpi sprawdzenie ograniczeń tabeli,
 - c) można powiązać takie wyzwalacze z widokami.
2. Wywoływane są tylko raz.

W pierwszym przykładzie pokazujemy, jak zastąpić wyzwalacz trOpisyProd wyzwalaczem typu INSTEAD OF:

```
ALTER TRIGGER Production.trOpisyProd
ON Production.ProductReview
INSTEAD OF UPDATE
AS
UPDATE Production.ProductReview
SET Production.ProductReview.ModifiedDate = GETDATE(),
    Production.ProductReview.ProductID = I.ProductID,
    Production.ProductReview.ReviewerName = I.ReviewerName,
    Production.ProductReview.ReviewDate = I.ReviewDate,
    Production.ProductReview.EmailAddress = I.EmailAddress,
    Production.ProductReview.Rating = I.Rating,
    Production.ProductReview.Comments = I.Comments
FROM INSERTED I --tu znajdziemy nowe wartości
JOIN Production.ProductReview p ON I.ProductReviewID = p.ProductReviewID
```

Wyzwalacze DDL

Wyzwalacze DDL są uruchamiane w momencie wykonywania przez użytkownika instrukcji CREATE, ALTER, DROP, GRANT, DENY, REVOKE, lub UPDATE STATISTICS. Wyzwalacze tego typu mogą być tworzone na poziomie serwera lub bazy danych.

Funkcja EVENTDATA()

Informacje o zdarzeniu, które spowodowało wywołanie wyzwalacza, zwraca funkcja EventData(). Funkcja ta może wystąpić tylko w ramach wyzwalacza, a struktura wynikowego dokumentu XML zależy od typu przechwyconej instrukcji.

W poniższym przykładzie pokazujemy, jak utworzyć uniwersalny wyzwalacz, którego działanie polega na zapisywaniu w tabeli dziennika informacji o wszystkich wykonywanych przez użytkowników instrukcjach DDL:

```

CREATE TABLE master.dbo.logDDL
(id INT IDENTITY PRIMARY KEY,
uzytkownik SYSNAME,
czas DATETIME,
instrukcja SYSNAME,
obiekt SYSNAME,
opis XML)
GO
CREATE TRIGGER trLogDDL
ON ALL SERVER
FOR CREATE_DATABASE, ALTER_DATABASE, DROP_DATABASE, DDL_LOGIN_EVENTS
AS
DECLARE @doc AS XML
SET @doc = EVENTDATA()
INSERT INTO master.dbo.logDDL (uzytkownik, czas, instrukcja, obiekt, opis)
VALUES (
CAST(@doc.query ('data(LoginName)') AS SYSNAME),
CAST(@doc.query ('data(PostTime)') AS VARCHAR(23)),
CAST(@doc.query ('data(EventType)') AS SYSNAME),
CAST(@doc.query ('data(ObjectName)') AS SYSNAME),
@doc )

```

Żeby sprawdzić działanie wyzwalacza, wystarczy wykonać poniższy skrypt:

```

CREATE DATABASE test
DROP DATABASE test
ALTER LOGIN danka
WITH DEFAULT_DATABASE=AdventureWorks, CHECK_EXPIRATION=OFF, CHECK_POLICY=OFF

SELECT uzytkownik, czas, instrukcja, obiekt
FROM master.dbo.logDDL
-----
SQLSRV\szelor 2007-05-23 16:18:46.967 CREATE_DATABASE
SQLSRV\szelor 2007-05-23 16:19:31.650 DROP_DATABASE
SQLSRV\szelor 2007-05-23 16:20:37.707 ALTER_LOGIN Danka

```

Wyzwalacze DDL w roli dodatkowego mechanizmu zabezpieczeń

W ramach wyzwalacza można wycofać oryginalną instrukcję użytkownika, a więc może on stanowić dodatkowy, niezależny od uwierzytelniania i autoryzacji, mechanizm bezpieczeństwa. Ponieważ wyzwalacz zostanie uruchomiony zawsze, niezależnie od tego, kto wykonuje daną instrukcję, po utworzeniu poniższego wyzwalacza nikt, nawet administrator, nie wykreuje w bazie tabeli bez klucza podstawowego:

```

CREATE TRIGGER trgTblPK
ON DATABASE
FOR CREATE_TABLE
AS
DECLARE @eventdata AS XML, @objectname AS NVARCHAR(257), @msg AS NVARCHAR(500)
SET @eventdata = EVENTDATA()
SET @objectname = QUOTENAME(@eventdata.value('/EVENT_INSTANCE/SchemaName')[1],
'sysname')) + N'.' + QUOTENAME(@eventdata.value('/EVENT_INSTANCE/ObjectName')[1],
'sysname'))
IF COALESCE( OBJECTPROPERTY(OBJECT_ID(@objectname), 'TableHasPrimaryKey'), 0) = 0
BEGIN
SET @msg = N'Tabela ' + @objectname + ' nie ma klucza podstawowego.'

```

```

        RAISERROR(@msg, 16, 1)
        ROLLBACK
        RETURN
    END
GO

CREATE TABLE tab6(col1 INT NOT NULL)
GO
CREATE TABLE tab6(col1 INT NOT NULL PRIMARY KEY)
-----
(1 row(s) affected)
Msg 50000, Level 16, State 1, Procedure trgTblPK, Line 11
Tabela [dbo].[tab6] nie ma klucza podstawowego.
Msg 3609, Level 16, State 2, Line 1
The transaction ended in the trigger. The batch has been aborted.

(1 row(s) affected)

```

Wyzwalacze logowania

Wyzwalacze logowania są wywoływane w momencie próby zalogowania się użytkownika do serwera SQL 2005. Tak jak pozostałe typy wyzwalaczy, umożliwiają one wycofanie transakcji, co w ich przypadku oznacza odrzucenie próby zalogowania. Informacje o przechwyconym zdarzeniu kategorii AUDIT_LOGIN zwraca funkcja EVENTDATA().

Wskazówka

Jeżeli w trakcie wykonywania wyzwalacza logowania wystąpi błąd krytyczny albo wyzwalacz spróbuje wykonać operację, do której przeprowadzenia dany użytkownik nie miał wystarczających uprawnień, próba połączenia z serwerem SQL zakończy się niepowodzeniem. Dopóki wyzwalacz logowania nie zostanie dokładnie przetestowany, nie należy zamykać połączenia administracyjnego z serwerem SQL 2005.

Poniższy wyzwalacz pozwoli wskazanemu użytkownikowi zalogować się wyłącznie z komputera o podanej nazwie:

```

CREATE TRIGGER trLimitSesji
ON ALL SERVER
WITH EXECUTE AS 'sa'
FOR LOGON
AS
IF ORIGINAL_LOGIN()= 'SQLSRV\szelor' AND HOST_NAME() <> 'SQLSRV'
ROLLBACK

```